

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] z siedzibą w K.
przeciwko T.F. i Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania

2. przyznaje radcy prawnemu P.R. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu skargowym

3. zasądza od Stowarzyszenia [...] w K. na rzecz strony pozwanej Narodowego Funduszu Zdrowia w W. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 czerwca 2016 r., wniesiona przez stronę powodową

została oparta o zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 32 Konstytucji, art. 24 § 1 w zw. z art. 43 w zw. z art. 43 Pr. stow., art. 448 w zw. z art. 24 § 1 k.c.

Przy ocenie istnienia podstaw do przyjęcia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia istotne jest, że w judykaturze przyjmuje się, iż orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. jest tylko takie orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo orzeczenie wydane w wyniku rażąco błędnej wykładni prawa lub jego niewłaściwego zastosowania. Z tego względu naruszenie prawa stanowiącego podstawę skargi musi mieć zatem charakter kwalifikowany i być oczywiste. Te kryteria oceny niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być odniesione do zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K., którego przedmiotem było żądanie zapłaty szczegółowo opisanych w pozwie kwot z tytułu naruszenia dóbr osobistych Stowarzyszenia [...] Przedstawiony w skardze wywód prawny nie zawiera argumentów przekonujących o tym, że zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć (dyskrecjonalności) albo, że zostało wydane w wyniku oczywiście błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Stanowisko Sądu Okręgowego nie wskazuje też na możliwość stwierdzenia naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, znajdujących zastosowanie w sprawie, w stopniu oczywistym i rażącym.

Z tych względów skargę należało uznać za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 424⁹ k.p.c. Dlatego też Sąd Najwyższy odmówił jej przyjęcia do rozpoznania. O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c.

jw